

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 253. — ŠTEV. 253.

NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 28, 1911. — SOBOTA, 28. VINOTOKA, 1911.

VOLUME XIX. — LETNIK XIX.

Kitajska — republika. General — predsednik.

Poveljnik upornih čet, general Li Yuen Heng je bil proglašen za predsednika kitajske republike.

VЛАДА IN UPORNIKI.

Kitajska vlada se pogaja z vodili revolucionarnega gibanja in skuša dosegiti kompromis.

Peking, 27. okt. General Li Yuen Heng, poveljnik revolucionarnih čet, je obvestil inozemske konzule v Hankowu, da je bil proglašen za predsednika kitajske republike.

Inozemski poslaniki v Pekingu so menjali z generalom Li razne note, ki se nanašajo na carinska vprašanja. Poslaniki so protestirali proti generalovi odredbi, da bodo dal zapleniti vse ladje, ki vozijo kontrabando. Tudi so protestirali proti temu, da bi uporniki pobrali colino v mestih ob reki Yantse, ker so carinski dohodki po kitajski vladi zastavljeni za najeta inozemska posojila in se morajo izplačati angleškemu generalnemu carinskemu šteptku.

Vesti, da je bil vojni minister general Ying Chang umorjen, so došle semkaj. Vlada nimata nobenega uradnega potrdila teh vesti.

Shanghai, 27. okt. Poročila pravijo, da so uporniki zasedli Foochow in vzeli v posest carinske urade.

Foochow leži v provinci Foliu in ima s predmetjem Nantai 700 tisoč prebivalcev.

Canton, 27. okt. Pričakuje se, da bodo mesto Canton prestopilo v tabor upornikov. Ako dobijo uporniki Canton v svoje roke, potem bodo tudi mesto Peking kmalu padlo.

Pogajanja z uporniki.

Shanghai, 27. okt. Vlada je ponudila upornikom kompromis. Voditelji upornikov so pripravljeni skleniti mir pod pogojem, da postane Yuan Shi Kai ministarski predsednik, da se skliče narodna skupščina in da se izvede reforme provincialne vlade.

Ngan-Kiang v provinci Ngan Whei, ki je kakih 160 milij daleč od Nankinga, je bilo po upornikih zasedeno.

Yuan Shi Kai — vrhovni poveljnik.

Peking, 27. okt. Yuan Shi Kai je bil imenovan za vrhovnega poveljnika kitajsko cesarske armade in pojde v Sinyangchow, kjer prevzame poveljstvo. Vojni minister general Yin Chang ni bil umorjen, pač pa ranjen. Vlada ga je poklicala v Peking.

Cesarske čete so si zopet osvojile Cheng-tu. Med vlogo in uporniki se nadaljujejo pogajanja zaradi miru.

Protialkoholično gibanje v Ohio.

Porthsmouth, O., 27. okt. — V Scioto in Lawrence County so dobili pri včerajšnjih volitvah nasproti alkoholičnih pijač večino in zdaj bo vladala v teh okrajih suša. V mestu Portsmouth je znašala večina 1425 glasov.

MOHORJEVE KNIGE

ZA LETO 1912

so despole in jih dobimo v par dneh iz colinškega urada.

Ako se je kdo naročnikov v tem času preselil, naj nam to takoj naznani, da ne bomo imeli dvojnih ekspresnih stroškov.

Kdor želi Mohorjeve knjige imeti, dobi vseh 6 knjig poštne prosto za \$1.30; to velja le, dokler zaloga zadostuje.

Upravnštvo Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York City.

Pomorska bitka v Dardanelah.

V London so došla iz Turina poročila o veliki pomorski bitki med turškim in italijanskim vojnim brodom.

PORAZ ITALIJANOV.

Italijani morajo prevažati ranjence v Italijo, ker v Tripolisu nimajo pripravnih poslopov za bolnišnice.

London, 27. okt. Iz Turina v Italiji so došla poročila, da je bila huda pomorska bitka med italijanskim in turškim vojnim brodom blizu Dardanel. Turki so bili napadli italijansko vojno ladjo "Napoli", kar je bilo povod za bitko. Italijani so potopili eno turško vojno ladjo.

Položaj v Tripolisu je zelo kritičen. Italijani so v ponedeljek in v torek izgubili 400 mož. Turki in Arabci groze pomoriti vse krijetane v Tripolisu.

Rim, 27. okt. Italija uvideva, da si ne bodo tako lahko osvojila Tripolisa, kakor je mislila. Velike težave ima zdaj z ranjenci, ki jih ne more v Tripolisu spraviti pod streho. Vsi ranjeni se zdaj prevažajo s parniki v Italijo. Vojaki in častniki, ki so le lahko ranjeni, niso zadovoljni, da morajo iti nazaj v Italijo in protestirajo proti prevažanju.

Ljudstvo je razburjeno in odločno oporeka proti temu, da bi Italija plačala kako odkupno Turčiji za Tripolisi ali priznala sultanova suvereniteto v verskih zadavah.

Malta, 27. okt. Poročila iz Tripolisa, ki niso bila cenzurirana, pravijo, da vlada v mestu velika parnica med Italijani. Nad 60.000 Turkov in Arabcev je pred Tripolism v bodo prej ali slič napadli mesto. Turki so dobro oboroženi. Ako bi v ponedeljek ne bil oddelek Turkov prehitro napadel Italijanov, bi bili ti prišli v zasedo in bili obkoljeni. Turki in Arabci so skliče skupščino in da se izvedejo reforme provincialne vlade.

Ngan-Kiang v provinci Ngan Whei, ki je kakih 160 milij daleč od Nankinga, je bilo po upornikih zasedeno.

Šestdeset tisoč Turkov in Arabcev pred Tripolism.

Malta, 27. okt. Poročila iz Tripolisa, ki niso bila cenzurirana, pravijo, da vlada v mestu velika parnica med Italijani. Nad 60.000 Turkov in Arabcev je pred Tripolism v bodo prej ali slič napadli mesto. Turki so dobro oboroženi. Ako bi v ponedeljek ne bil oddelek Turkov prehitro napadel Italijanov, bi bili ti prišli v zasedo in bili obkoljeni. Turki in Arabci so skliče skupščino in da se izvedejo reforme provincialne vlade.

Ngan-Kiang v provinci Ngan Whei, ki je kakih 160 milij daleč od Nankinga, je bilo po upornikih zasedeno.

STARO SPORNO VPRAŠANJE.

Zelezničarji v New Yorku nadaljujejo štrajk pri tvrdkah Lieberman, Sanford in Rubin & Rubin.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

V Bronx Borough v New Yorku so stavni delavci ustavili delo na vseh stavbah, kjer delajo neuinijski kamnoseki.

VELIKO RAZBURJENJE.

Baker je pri zasledovanju ranil policista Pollocka tako nevarno, da je včeraj na zadobijenih rannah umrl.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delavci v New Yorku vladajo velika nezadovoljnost, ker se delodajalec že več mesecov upira v zahtevam kamnosekih delavcev.

Med stavbnimi delav

MARK TWAIN.

Ljudožrci na železnici.

— Za "GL. N." pribredil B. P. L.

Pred kratkim sem obiskal St. Louis, in na poti proti zapadu, po premenjavi vozov v Terre Haute, Indiana, je vstopil na neki mali postaji dobrodošno izgledajoč gospod, star kakih petinštirideset ali petdeset let, ter se vse del poleg mene. Prav dobro sva se zavala nad eno uro o različnih stvareh, in tekom pregovora sem se prepričal, da imam opraviti s prav pametnim v zabavnim človekom. Ko je izvedel, da sem iz Washingtona, je takoj stavil nebroj vprasanj o raznih znanih možeh in o delu kongresa, in kmalu sem uvidel, da govorim z možem, katere mu je znano politično življenje v glavnem mestu, da celo navade senatorjev in poslanstev. Tu sta se vstavila dva moža poleg naju, in prvi je rekel drugemu:

"Harris, če storiš to zame, ti tega nikdar ne pozabim!"

Oči mojega prijatelja so se veselo posvetile. Te besede so mu morale vzbudit spomin na nekaj prijetnega. Potem pa se mu je enkrat zmračil obraz. Obrnil se je k meni, rekoč:

"Dovolite, da vam povem neko povest o sebi, tajno poglavje iz svojega življenja — poglavje, katerega se še nisem dotaknil, od kar so se zgodili oni dogodki. Poslušajte me, prosim, in obljudite, da me ne prekinete."

Obljudil sem mu, in začel mi je pripovedovati sledenči dogodek, časih razburjenjo, časih melanholično, toda vedno resno in milo:

"Dne 19. marca 1853 sem potoval z večernim vlakom iz St. Louis v Chicago. Vsega skupaj nas je bilo štirinajst potnikov, brez žen in brez otrok. Nahajali smo se v najboljšem razpoloženju, in kmalu smo sklenili prijetna znanstva. Vse je kazalo, da bo potovanje srečno, in mislim, da ni imel nikdo izmed nas neprijetne občutke, da nas zadene kačke nesreča.

Ob enajstih dopoldne je začelo hudo snežiti. Kmalu, ko smo ostavili vasi Welden, nas je objela prerijska samota, ki se razteza na milje daleč proti Jubilee na selbini. Veter, katerega ni zadrževalo drevje ali hiše, je živil po zaupečeni raynini, ter podl pred seboj padajoči sneg kakor pene valov razburkanega morja. Sneg se je vedno bolj kupičil, in kmalu smo opazili vsled počasnejše vožnje, da si mora delati železniški stroj z vedno večjimi težkočami pot. Časih smo se skoraj vstavili sred velikih snežnih kupov, ki so se nagradili na proggi kakor velikanski grobovi. Pogovor je začel zastajati. Veselosti je sledila poparjenost. Možnost, da bi obtičali v snegu, na pusti preriji, petdeset milij daleč od človeških naselbin, je stopila vsakomu pred oči.

Ob dveh zjutraj sem se vzbudil iz nemirnega spanja. Vlak je stal. Tako se mi je predložila strašna resnica — ujetniki smo bili v snežnem viharju. 'Vsi može na pomot!' Vsi smo priskočili, da pomagamo. Vun v divjo noč, v črno temo, v sneg smo hiteli vsi, v zavesti, da nam more prinesi sedaj zamujeni trenutek pogubne Lopate, roke, deske — vsega, kar more odstraniti sneg, smo se poslužili. Pogled na malo četo vsled strahu napol otrplih ljudij, ki so se borili proti snežnim zametom napol v največji temi, napol v močni luči reflektorja, je bil načrtnost vzgorjiv.

Polet ure je zadostovalo, da smo se prepričali o nekoristi našega Viharja. Vihar je nanesel desetkrat toliko snega na progo, kolikor smo ga odstranili. In kar je bilo že hujše, pronašli smo, da se je pri zadnjih naporih, katere je napravil stroj proti sovražniku, strto eno sprednje in eno zadnje kolo. Če tudi bi bila proga prosta si ne bi mogli pomagati. Trdni valedela in vsi v skrbih smo zoper vstopili. Zbrali smo se okoli peči in razmobilovali naš položaj. Jedil ni bilo — to je bilo še najsitnejše. Zmrzni nismo mogli, ker smo imeli dovolj lesa. To je bila naša edina tolažba. Posvetovanje se je končalo s sprevodniki razsodbo, ki je rekel, da ne more nikdo priti živ do bližnjega človeškega bivališča. Torej tudi nismo mogli nikogar poslati po pomoč. Udati smo se moralni v svojo usodo in potrežljivo čakati na pomot ali pa na smrt vsled lakote! Mislim, da je za trenutek vsakomur zledenelo srečo, ko so bile izgovorjene te besede.

Od te ure naprej je zamrl pogovor do tega mrmranja, katero je bilo slišati tupatam med tuljenjem vetra. Luči so motno svetile, in večina se nas je vseča k plapolači luči, da premišljujemo — pozabimo sedanost, in če le mogoče — zaspimo.

Dolga noč — zdela se nam je brezkončna — se je vendar končala, in mrko ter sivo se je začelo svečiti na vzhodu. Ko je postal svetljše, so začeli dajati potniki drug za drugim znake življenja od sebe, in drug za drugim je potisnil širokokrajen klobuk nazaj, pretegnil otrple ude in opazoval skozi okno žalostno pokrajino. V resnicu je bila žalostna — nikjer ni bilo videti kakega živega bitja, nikjer nobenega človeškega bivališča; kakor neskončna, bela puščava; veter je podil semintja snežink, ki so zakrivale obzorce našim očem.

Ves dan smo polegali okoli, malo govorili in veliko misili. Šenna dolga in žalostna noč in potem — lakota! Zopet jutranji svit — zopet en dan z molkom, žalostno, hudo lakoto, brezupnim čakanjem na pomoč, ki ni hoteli priti. Noč z nemirnim spancem, s sanjam o bogati pojedinačni — žalostno vzbujenje vsled lakote.

Četrta dan je prišel — peti! Pet dni strašnega ujetništva! Lakota nam je gledala iz oči. V njih je bilo brati nekaj strašnega, grožnja pred nečem, ki se je sicer nejasno oglašalo v naših srečih, pred nečem, česar še nikdo ni hotel izgovoriti.

Sesti dan je potekel, sedmi se je svital nad kopo mož, ki so stali bledi in brezupni v senci snarti. Sedaj je moralno priti do izjave! Vse, kar je kilo v sreču vsakogar, je postal končno zrelo, prišlo vsakemu na jezik. Narava je bila napeta do skrajnosti — morska se je podat.

Richard B. Gaston iz Minnesota, velik mož bledega obraza, je vstal. Vsi so vedeli, kaj pride. Vsi so bili pripravljeni — vsak gib — vsako znamenje razburjenja je bil udružen — samo mirno resnost je bilo brati v prej tako divjih očeh.

Gospoda moja, odlašanje ne pomaga nič. Sila je! Domeniti se moramo, kdo izmed nas naj umre, da da za druge hrano!

Mr. John J. Williams iz Illinois je vstal in rekel: 'Gospoda moja, jaz predlagam njega blagodanje Jamesa Sawyerja iz Tennessee.'

Mr. Wm. R. Adams iz Indiana je rekel: 'Glasujem za Mr. Danielsa Sloterja iz New Yorka.'

Mr. Charles J. Longdon: 'Imenujem Mr. Samuel A. Bowena iz St. Louisa.'

Mr. Slote: 'Gospoda moja želim se odpovedati v prid Mr. John A. Van Nostrandu jun. iz New Jersey.'

Mr. Gaston: 'Ako ni nobenega ugovora, naj se zgodi po želji tega gospoda.'

Ker je Mr. Van Nostrand ugovarjal, je bila zavrnena odpoved Mr. Sloteja. Odpoved gospodov Sawyerja in Bowena je bila sprejeta in zavrnena iz istih vzrokov.

Mr. A. L. Bascom iz Ohio je rekel: 'Predlagam, da se predlog zaključuje in daje za ostale kandidante.'

Mr. Radway je predlagal, naj se glasuje sedaj za ostale kandidante, kar bi bilo mogoče preiti k volitvi za zajutrek. Njegov predlog je bil podprt.

Prvo glasovanje je podalo enakoč glasov, ker je glasovala polovica članov za prvega kandidata radi njegove mladosti, druga polovica pa za drugega, ker je bil večji. Predsednikov glas je odločil za zadnjega, namreč Mr. Messicka. Ta izid je vzbudil veliko nesporodo med prijatelji podleglega kandidata Mr. Fergusonu, in nekaj glasov je zahtevalo novo glasovanje. Toda medtem je bil sprejet predlog za preložitev zasedanja, in zborovalci so se razšli.

Mr. Bell iz Iowje: 'Gospoda moja, jaz sem proti temu. Sedaj ni časa, da se oziramo na vnujanje oblike. Že več kakor sedem dni smo brez hrane. Vsak trenutek, katerega izgubimo z nepotrebnim govorjenjem nam poveča muke in trpljenje. Zadovoljen sem z dosedanjimi imenovanji — mislim, da tudi drugi — in res ne uvidim, začaj ne bi izvolili takoj drugega za drugim. Vložil bi rezolucijo —'

Mr. Gaston: 'Zadela bi na ugovore in bi moral čakati po dnevnem redu en dan, s čimur bi ravno nastalo zavlačevanje, katerega se hočeteogniti. Gospod iz New Jersey —'

Mr. Van Nostrand: 'Gospoda moja, tuje sem med vami, nisem iskal odlikovanja, ki me je dodelilo, in prirojena poniznost me si do —'

Mr. Morgan iz Alabama (ga prekine): 'Predlagam, da ostane pri prvem predlogu!'

Predlog je bil sprejet in s tem je bila seveda tudi končana vsaka nadaljnja debata. Tudi predlog da se izvoli predsednika, je bil sprejet, in tako je bil imenovan Mr. Gaston predsednikom. Mr. Black zapisnikarjem, gospodje Holecomb Dyer in Baldwin so tvorili volilni

odbor, in Mr. L. M. Howland naj bo podpiral volilni odbor pri volitvi kot proviantni mojster.

Po polnemu odmorni je sledilo nekaj posebnih posvetovanj. Na danu znamenje se je našlo zbornica zopet sešla, in odbor je naznanih gospode George Fergusonu iz Colorado, Lucien Hermanna iz Louisiane in W. Messicka iz Kentucky. Poročilo se je vzel zanj.

Mr. Rogers iz Missouri: 'Gospod, star kakih petinštirideset ali petdeset let, ter se vse del poleg mene. Prav dobro sva se zavala nad eno uro o različnih stvareh, in tekom pregovora sem se prepričal, da imam opraviti s prav pametnim v zabavnim človekom. Ko je izvedel, da sem iz Washingtona, je takoj stavil nebroj vprasanj o raznih znanih možeh in o delu kongresa, in kmalu sem uvidel, da govorim z možem, katere mu je znano politično življenje v glavnem mestu, da celo navade senatorjev in poslanstev. Tu sta se vstavila dva moža poleg naju, in prvi je rekel drugemu:

"Harris, če storiš to zame, ti tega nikdar ne pozabim!"

Oči mojega prijatelja so se veselo posvetile. Te besede so mu morale vzbudit spomin na nekaj prijetnega. Potem pa se mu je enkrat zmračil obraz. Obrnil se je k meni, rekoč:

"Dovolite, da vam povem neko povest o sebi, tajno poglavje iz svojega življenja — poglavje, katerega se še nisem dotaknil, od kar so se zgodili oni dogodki. Poslušajte me, prosim, in obljudite, da me ne prekinete."

Obljudil sem mu, in začel mi je pripovedovati sledenči dogodek, časih razburjenjo, časih melanholično, toda vedno resno in milo:

"Dne 19. marca 1853 sem potoval z večernim vlakom iz St. Louis v Chicago. Vsega skupaj nas je bilo štirinajst potnikov, brez žen in brez otrok. Nahajali smo se v najboljšem razpoloženju, in kmalu smo sklenili prijetna znanstva. Vse je kazalo, da bo potovanje srečno, in mislim, da ni imel nikdo izmed nas neprijetne občutke, da nas zadene kačke nesreča.

Ob enajstih dopoldne je začelo hudo snežiti. Kmalu, ko smo ostavili vasi Welden, nas je objela prerijska samota, ki se razteza na milje daleč proti Jubilee na selbini. Veter, katerega ni zadrževalo drevje ali hiše, je živil po zaupečeni raynini, ter podl pred seboj padajoči sneg kakor pene valov razburkanega morja. Sneg se je vedno bolj kupičil, in kmalu smo opazili vsled počasnejše vožnje, da si mora delati železniški stroj z vedno večjimi težkočami pot. Časih smo se skoraj vstavili sred velikih snežnih kupov, ki so se nagradili na proggi kakor velikanski grobovi. Pogovor je začel zastajati. Veselosti je sledila poparjenost. Možnost, da bi obtičali v snegu, na pusti preriji, petdeset milij daleč od človeških naselbin, je stopila vsakomu pred oči.

Ob dveh zjutraj sem se vzbudil iz nemirnega spanja. Vlak je stal. Tako se mi je predložila strašna resnica — ujetniki smo bili v snežnem viharju. 'Vsi može na pomot!' Vsi smo priskočili, da pomagamo. Vun v divjo noč, v črno temo, v sneg smo hiteli vsi, v zavesti, da nam more prinesi sedaj zamujeni trenutek pogubne Lopate, roke, deske — vsega, kar more odstraniti sneg, smo se poslužili. Pogled na malo četo vsled strahu napol otrplih ljudij, ki so se borili proti snežnim zametom napol v največji temi, napol v močni luči reflektorja, je bil načrtnost vzgorjiv.

Polet ure je zadostovalo, da smo se prepričali o nekoristi našega Viharja. Vihar je nanesel desetkrat toliko snega na progo, kolikor smo ga odstranili. In kar je bilo že hujše, pronašli smo, da se je pri zadnjih naporih, katere je napravil stroj proti sovražniku, strto eno sprednje in eno zadnje kolo. Če tudi bi bila proga prosta si ne bi mogli pomagati. Trdni valedela in vsi v skrbih smo zoper vstopili. Zbrali smo se okoli peči in razmobilovali naš položaj. Jedil ni bilo — to je bilo še najsitnejše. Zmrzni nismo mogli, ker smo imeli dovolj lesa. To je bila naša edina tolažba. Posvetovanje se je končalo s sprevodniki razsodbo, ki je rekel, da ne more nikdo priti živ do bližnjega človeškega bivališča. Torej tudi nismo mogli nikogar poslati po pomoč. Udati smo se moralni v svojo usodo in potrežljivo čakati na pomot ali pa na smrt vsled lakote! Mislim, da je za trenutek vsakomur zledenelo srečo, ko so bile izgovorjene te besede.

Od te ure naprej je zamrl pogovor do tega mrmranja, katero je bilo slišati tupatam med tuljenjem vetra. Luči so motno svetile, in večina se nas je vseča k plapolači luči, da premišljujemo — pozabimo sedanost, in če le mogoče — zaspimo.

Po polnemu odmorni je sledilo nekaj posebnih posvetovanj. Na danu znamenje se je našlo zbornica zopet sešla, in odbor je naznanih gospode George Fergusonu iz Colorado, Lucien Hermanna iz Louisiane in W. Messicka iz Kentucky. Poročilo se je vzel zanj.

Mr. Rogers iz Missouri: 'Gospod, star kakih petinštirideset ali petdeset let, ter se vse del poleg mene. Prav dobro sva se zavala nad eno uro o različnih stvareh, in tekom pregovora sem se prepričal, da imam opraviti s prav pametnim v zabavnim človekom. Ko je izvedel, da sem iz Washingtona, je takoj stavil nebroj vprasanj o raznih znanih možeh in o delu kongresa, in kmalu sem uvidel, da govorim z možem, katere mu je znano politično življenje v glavnem mestu, da celo navade senatorjev in poslanstev. Tu sta se vstavila dva moža poleg naju, in prvi je rekel drugemu:

"Harris, če storiš to zame, ti tega nikdar ne pozabim!"

Oči mojega prijatelja so se veselo posvetile. Te besede so mu morale vzbudit spomin na nekaj prijetnega. Potem pa se mu je enkrat zmračil obraz. Obrnil se je k meni, rekoč:

"Dovolite, da vam povem neko povest o sebi, tajno poglavje iz svojega življenja — poglavje, katerega se še nisem dotaknil, od kar so se zgodili oni dogodki. Poslušajte me, prosim, in obljudite, da me ne prekinete."

Obljudil sem mu, in začel mi je pripovedovati sledenči dogodek, časih razburjenjo, časih melanholično, toda vedno resno in milo:

"Dne 19. marca 1853 sem potoval z večernim vlakom iz St. Louis v Chicago. Vsega skupaj nas je bilo štirinajst potnikov, brez žen in brez otrok. Nahajali smo se v najboljšem razpoloženju, in kmalu smo sklenili prijetna znanstva. Vse je kazalo, da bo potovanje srečno, in mislim, da ni imel nikdo izmed nas neprijetne občutke, da nas zadene kačke nesreča.

Ob enajstih dopoldne je začelo hudo snežiti. Kmalu, ko smo ostavili vasi Welden, nas je objela prerijska samota, ki se razteza na milje daleč proti Jubilee na selbini. Veter, katerega ni zadrževalo drevje ali hiše, je živil po zaupečeni raynini, ter podl pred seboj padajoči sneg kakor pene valov razburkanega morja. Sneg se je vedno bolj kupičil, in kmalu smo opazili vsled počasnejše vožnje, da si mora delati železniški stroj z vedno večjimi težkočami pot. Časih smo se skoraj vstavili sred velikih snežnih kupov, ki so se nagradili na proggi kakor velikanski grobovi. Pogovor je začel zastajati. Veselosti je sledila poparjenost. Možnost, da bi obtičali v snegu, na pusti preriji, petdeset milij daleč od človeških naselbin, je stopila vsakomu pred oči.

Ob dveh zjutraj sem se vzbudil iz nemirnega spanja. Vlak je stal. Tako se mi je predložila strašna resnica — ujetniki smo bili v snežnem viharju. 'Vsi može na pomot!' Vsi smo priskočili, da pomagamo. Vun v divjo noč, v črno temo, v sneg smo hiteli vsi, v zavesti, da nam more prinesi sedaj zamujeni trenutek pogubne Lopate, roke, deske — vsega, kar more odstraniti sneg, smo se poslužili. Pogled na

Razporoka.

Spisal Pavel Bourget.

(Nadaljevanje.)

"Nikogar ne dolži, Albert..." prosi ga žena, "za to nimaš nobene pravice. Pri kom hočeš, da ti prisrežem, da nobeden duhoven ni vplival na-me? Ali pri našem dečetu? Morda mi vendar verjamam, ako ti prisrežem pri njeni! Jaz ti prisrežem pri njegovi glavi. Nasla sem vero v sebi edino sama. Kako in kedaj! Tega skoro ne vem. Videla sem, kako Jeanne moli, videla sem, kako živo veruje. Po hčerkam se mi je vrnila vse pobožnost mojih otroških in maledinskih let. In sedaj jaz verujem na Boga in na evangeli. Verujem v cerkev in zakramente. In vere si ne morem iztrgati iz svoje duše, kakor si ne morem luči iztrgati iz oči. Za-me je vera resnična, jasna, kakor bili dan. Duhoven! Da, že bi bila moralno enkrat izgubljeni vero, tedaj bi bili duhovni, ki bi mi jo bili iztrgali iz duše. V enem letu, odkar se je pričela ta kriza, govorila sem samo z dvema, z vsakim kaže pol ure. Bila sta strašno odurenja, bresčršna, celo najboljši! Ko bi bila jaz sploš mogla nazaj, govorila bi me bila ta dva spriznjala zopet s tvojimi idejami. Eden izmed teh pa je velik učenjak, ki ga tudi ti občuduješ: Oče Euvrard..."

"Član akademije?" vpraša Albert, in razdražen vsled tega noge odkritja, nadaljuje:

"Torej oče Euvrard se je ponudil, da je vsprijel ženo brez vednosti njenega moža? In jaz sem misil, da je on vendar kaj drugačega, kakor so drugovi njege vrste, ter sem ga skoraj miloval, da so tudi njega zadele zadnje postave. O, te postave so pravilne, modre! Oče Euvrard! Ah, sramota!..."

"Še enkrat ti povem, da sem govorila z njim samo enkrat, in to le kake pol ure. In on je ravno tako čutil, da ni prav, ker sem prisila brez tvoje vednosti k njemu in zato me je prosil, ne priti več k njemu, razven ako o tem tebi sporocim."

"Torej si mu povedala, da si prisila k njemu, ne da bi jaz vedel za to? Treba je torej bilo, da si mu razložila, zakaj... Ti si mu torej izdala tajnost našega družinskega življenja?..."

"Prijatelj", prekine ga žalostna, "ne misli takto! Niti tvojega imena mu nisem povedala; rajši bi bila smrta!..."

"Kaj zato, če pozna moje ime!" zakriči Darras. "Toda gre se za to, da si ti lahko s tujim človekom govorila o starih, kateri se meni zanotčala. Ti si šla na obisk, o katerem jaz niti nisam mogel... Kedaj si to storila!... Povej!..."

"Pred dvema dnevnoma."

"Tako tedaj!" vzidilne. "Jaz sem se trudil s toliko požrtvovalnostjo zaradi tebe za tvojega sina, očital sem si, da ti prikrivam svoje skrbi zaradi njega, da bi te ne vzemiril, ti pa si me takrat izdajala. Da, to se pravi izdati moža, ako se ruje skrivaj za njegovim hrabrom. Ti si govorila, kakor glasna ti je vest, ali je takrat nisi nič slišala? In ali nisi čutila nobenega očitjanja ob tej laži?..."

"Tudi jaz te nisem hotela vznemirjati", odgovori Gabriel, "vedela sem, kako silno boš nesrečen, če se jaz spreobrem. Toda želela sem tako silno skupno s hčarko iti k sv. obhajilu... Hotela sem iti k spovedi..."

"Ti si bila pri spovedi?..." vpraša Darras. To vprašanje je Darras povdariščeno, strupeno-svozno kakor soprog, kateremu spovednik ni brezimni in brezosebni namestnik nevidnega Sodnika, ampak človek, ki se svilsi med ženo in med moža.

"Ne oče Euvrard, ne oni drugi duhoven, nobeden me ni hotel spovedati", odgovori Gabriel, "ko sta zvedela, da sem razporočena in zopet omožena."

"Torej vendar priznaš! Rekla sta ti, da tvoj zakon ni zakon?" zvrne jo Darras. "In ti si ju poslušala? Ti si jima verovala? Ti jima še sedaj ver šeš?..."

"Vse to, kar sta mi povedala gleda najinega zakona, vedela sem že iz katekizma... Lepo te prosim, Albert, počakaj, preden me obsodiš, da zopet nadaljujeva svoj razgovor. Sedaj si ves razburjen in jaz tudi... Čujem pa, da gre Jeanne k nama. Ona ne sme nješčišči stuti, zaklinjam te! Ona je silno bistra; zato ne smišči slutiti, kar ti misliš, nikdar! Ne dotakni se njene ve-

re, prijatelj, zaradi tega, kar sem ti povedala... Ah, obljbui mi to!..."

"Jaz ne dam dvakrat svoje besede", reče Darras. "To je načelo, ki me je veljalo zelo drago. Toda jaz nisem izmed onih, katerim vnanji vtiški vodijo njih ideje. Jaz sem vezan in delal bon tak, kakor sem delal vedno do sedaj..."

Kazalec na majhni stenski uri Louis XVI, so res kazali poldne, čas za kosilo. Solnce tega lepega zgodbne-pomladanskega dne, to topo solnce je s svojo vabljivo svetlobo objemalo isto jutro zaročene Leecina in Berthe, ki sta sedela na samotnih klopi v parku des Arenes; sedaj pa je sijalo v močnih žarkih v malih salon poročnemu, ki sta bila nedavno tako jedina, a juna sedaj grozi najbolj kruti razpor, ki se najtežje poravnava, namreč razpor gleda vere. Solnce se je igralo s cvetnimi prepriči ob oknu, prodrlje na pisano svilene tapete, tu odsevalo na svetli, s finimi raznovrstno vdelanimi okraski in umetno izrezljanimi nastavki oksreni hišni opravi. Vse je bilo sveže okrašeno, seveda ne od včeraj, in je kazalo, s kako pozornostjo v vseh posameznostih in s kako finim okusom je bila urejena vsa dvorana. Šreca pa ki je dolgo časa etveta v tej skupini prikuplnil stvari, poslovila se je sedaj odtdot in kakor ironija tej dražestni lepoti v sobi je bila otočnost, ki je odsevala Gabriele Darras. V teh besedah moževili ni sicer videla, da bi on ne bil držal svoje dane besede, pač pa je videla drug način, ki jo je zelo vznemirjal. Spominjam se še, s kakim začudenjem je ona poslušala, ko ji je govoril oče Euvrard o veri in vedi kakor o dveh svetovih drug poleg drugega, ki sta sicer različna, vendar v bistvu identična. Preveč pa je zašla v teku let pod vpliv idej svojega moža in zato je bila v tem oma nasprotinu menjava. Ko ga je pa zopet sedaj slišala govoriti o tem, začutila je takoj nevarnost, katero poprej nista videla, namreč, da hoče mož od sedaj zanaprej tudi pri najbolj navadnih pogovorih napadati hčerkinega duha z znanstvenimi idejami. In sicer zato, ker je upal, da se bo končno odločila za njegove ideje, ki zanikujejo vse nadnaravno in ne za nadnaravno vero, v kateri jo sedaj poučujejo pri vzgoji. Strah pred tem nevarnim poskusom je prisilil mater, da mu je slovensko ugovarjala ter se spominjala, kako si mil bi dober, vdan, plemenit, kako opravljeno sva skupno živila, kako pošteno je bilo najino skupno življenje, in tudi na malo Jeanne sem mislila!... Ah, to so bile radosti, prijetne radosti, toda bile so za naju prepovedana..."

"Po postavi katoliške vere, to je res", opomni Darras, ki je sklenil govoriti popolno mirno in kakovit razpravljal o kaki stvari, ki njega popolno nič ne zadeve. "Proničiva to postavo! Ked je jo dal? Ljudje. In drugi ljudje so dali drugo postavo in tako je razporoča dovoljena po načelu zakoniku, kakor skoro pri vseh izobraženih narodov. Zakaj bi morala več veljati prepoved, ki jo eden razglasil, nego dovojni, ki je drug proglaši? Odgovori mi, pa nikar se ne vzmirejaj, vsaj vidiš, da sem jaz bolno mirem in pripravljen twoje nazore proučevati in proumevati. Odgovori!"

"Zakaj da ima cerkevova postava več veljavje?" reče Gabriele. "Pač zato, ker te postave niso izdali ljudje."

"Kdo pa jo je izdal?"

"Bog... Ah, oprosti mi, da te spominjam evangeljskih besed, ki me speko, kadar si jih ponovim. In ponovim si jih vsak dan, vsak uro že več mesecov: "Mož, ki odslovi svojo ženo in vzame drugo, presestite, in vsak žena, ki zapusti moža in vzame drugega, presestite!" Dokaži mi, da ni to zapisano! Tega ne boš mogel..."

(Dalej prihodnje.)

vek, ta neznačna stvarca, ki se skoraj izgubi v kaki skriti razpoložitvi zemeljske skorje, je vendar proučil večne postave, po katerih se gibljejo ti sveti svetovi, ki so bili zanj kakor zlate kroglice na temenem zastoru! Ked bi ne občudoval človeka v temenem zastoru! In za to ni enih drugih sredstev, kakor sive slabe oči v svoj razum. Venadar to je zadostoval..."

"In kako mora še občudovali Boga apostolske vere, ki je vstvaril to nebo in to zemljo? O, prejše se te neka duševna bolezni, objubil mi, da se ji ne boš vdajala. Ako bi jo še naprej pasla, zadel bi tebe vsa krvida..."

Gabriele zmaje z glavo, reče: "Ti govoris z menoj kakor z nekim bolnikom, a jaz nisem bolna. Kaj menis, da nisem jaz mislila že na vse razloge za način zakon, na katere sploh ti morebiti mislite. Ali menis, da nisem vselej, ko sem začula tako očitajo, odločno temu v duši ugovarjala ter se spominjala, kako si mil bi dober, vdan, plemenit, kako opravljeno sva skupno živila, kako pošteno je bilo najino skupno življenje, in tudi na malo Jeanne sem mislila!... Ah, to so bile radosti, prijetne radosti, toda bile so za naju prepovedana..."

"Po postavi katoliške vere, to je res", opomni Darras, ki je sklenil govoriti popolno mirno in kakovit razpravljal o kaki stvari, ki njega popolno nič ne zadeve. "Proničiva to postavo! Ked je jo dal? Ljudje. In drugi ljudje so dali drugo postavo in tako je razporoča dovoljena po načelu zakoniku, kakor skoro pri vseh izobraženih narodov. Zakaj bi morala več veljati prepoved, ki jo eden razglasil, nego dovojni, ki je drug proglaši? Odgovori mi, pa nikar se ne vzmirejaj, vsaj vidiš, da sem jaz bolno mirem in pripravljen twoje nazore proučevati in proumevati. Odgovori!"

"Zakaj da ima cerkevova postava več veljavje?" reče Gabriele. "Pač zato, ker te postave niso izdali ljudje."

"Kdo pa jo je izdal?"

"Bog... Ah, oprosti mi, da te spominjam evangeljskih besed, ki me speko, kadar si jih ponovim. In ponovim si jih vsak dan, vsak uro že več mesecov: "Mož, ki odslovi svojo ženo in vzame drugo, presestite, in vsak žena, ki zapusti moža in vzame drugega, presestite!" Dokaži mi, da ni to zapisano! Tega ne boš mogel..."

(Dalej prihodnje.)

kakor je tudi že rekel neki duhoven velikega duha, ki so ga pa za to njegovo sobratje preganjali s sovraštvom; pomni: Bog, to je v vsemiru naravna postava, pričloveku pa njegova vest. Vprašaj svojo vest, toda ono pravo

vest, ki še ni okužena po tvoji prvi vzgoji; čuj glas svojega srca, kadar pa je prilik objameš svojo hčer, in priznaj, da očitki veste ne morebiti biti opravljeni glede zakona, v katerem si prejemam in delila samo srečo. Opremje se te neka duševna bolezni, objubil mi, da se ji ne boš vdajala. Ako bi jo še naprej pasla, zadel bi tebe vsa krvida..."

Gabriele zmaje z glavo, reče: "Ti govoris z menoj kakor z nekim bolnikom, a jaz nisem bolna. Kaj menis, da nisem jaz mislila že na vse razloge za način zakon, na katere sploh ti morebiti mislite. Ali menis, da nisem vselej, ko sem začula tako očitajo, odločno temu v duši ugovarjala ter se spominjala, kako si mil bi dober, vdan, plemenit, kako opravljeno sva skupno živila, kako pošteno je bilo najino skupno življenje, in tudi na malo Jeanne sem mislila!... Ah, to so bile radosti, prijetne radosti, toda bile so za naju prepovedana..."

"Po postavi katoliške vere, to je res", opomni Darras, ki je sklenil govoriti popolno mirno in kakovit razpravljal o kaki stvari, ki njega popolno nič ne zadeve. "Proničiva to postavo! Ked je jo dal? Ljudje. In drugi ljudje so dali drugo postavo in tako je razporoča dovoljena po načelu zakoniku, kakor skoro pri vseh izobraženih narodov. Zakaj bi morala več veljati prepoved, ki jo eden razglasil, nego dovojni, ki je drug proglaši? Odgovori mi, pa nikar se ne vzmirejaj, vsaj vidiš, da sem jaz bolno mirem in pripravljen twoje nazore proučevati in proumevati. Odgovori!"

"Zakaj da ima cerkevova postava več veljavje?" reče Gabriele. "Pač zato, ker te postave niso izdali ljudje."

"Kdo pa jo je izdal?"

"Bog... Ah, oprosti mi, da te spominjam evangeljskih besed, ki me speko, kadar si jih ponovim. In ponovim si jih vsak dan, vsak uro že več mesecov: "Mož, ki odslovi svojo ženo in vzame drugo, presestite, in vsak žena, ki zapusti moža in vzame drugega, presestite!" Dokaži mi, da ni to zapisano! Tega ne boš mogel..."

(Dalej prihodnje.)

Zaklad v cerkvi sv. Marka.

—

Za časa benečanske republike se je nahajala v cerkvi sv. Marka v Benetkah zbirka slavnih svetinj, zlatih svetilk, dragocenih posod, kraljevskih kron, draguljev in več enakega; vse to je bilo spravljeno v skrbnico zapretem prostoru. Dragotine so razstavili štirikrat na leto, in sicer ne vsečte mirešnje zvezd, vsemogočni, neskončno dobr in pravilen Bog pregaanja kakor maščevalce dvoje bitij, ki sta krivi, česa? Da sta si napravili skupno domačino ognjišče. In to naj bi bilo kaznivo, ker sta pri tem premrli nekaj brezpomembnih obredov; zaradi tega naj sta prolekli? Dokaži mi, da ni to zapisano!

(Dalej prihodnje.)

"Torej vendar je to nisem hotela vznemirjati", odgovori Gabriel, "vedela sem, kako silno boš nesrečen, če se jaz spreobrem. Toda želela sem tako silno skupno s hčarko iti k sv. obhajilu... Hotela sem iti k spovedi..."

"Vse to, kar sta mi povedala gleda najinega zakona, vedela sem že iz katekizma... Lepo te prosim, Albert, počakaj, preden me obsodiš, da zopet nadaljujeva svoj razgovor. Sedaj si ves razburjen in jaz tudi... Čujem pa, da gre Jeanne k nama. Ona ne sme nješčišči stuti, zaklinjam te! Ona je silno bistra; zato ne smišči slutiti, kar ti misliš, nikdar! Ne dotakni se njene ve-

re, prijatelj, zaradi tega, kar sem ti povedala... Ah, obljbui mi to!..."

"Jaz ne dam dvakrat svoje besede", reče Darras. "To je načelo, ki me je veljalo zelo drago. Toda jaz nisem izmed onih, katerim vnanji vtiški vodijo njih ideje. Jaz sem vezan in delal bon tak, kakor sive slabe oči v svoj razum. Venadar to je zadostoval..."

"In kako mora še občudovali Boga apostolske vere, ki je vstvaril nebo in zemljo? O, prejše se te neka duševna bolezni, objubil mi, da se ji ne boš vdajala. Ako bi jo še naprej pasla, zadel bi tebe vsa krvida..."

Gabriele zmaje z glavo, reče: "Ti govoris z menoj kakor z nekim bolnikom, a jaz nisem bolna. Kaj menis, da nisem jaz mislila že na vse razloge za način zakon, na katere sploh ti morebiti mislite. Ali menis, da nisem vselej, ko sem začula tako očitajo, odločno temu v duši ugovarjala ter se spominjala, kako si mil bi dober, vdan, plemenit, kako opravljeno sva skupno živila, kako pošteno je bilo najino skupno življenje, in tudi na malo Jeanne sem mislila!... Ah, to so bile radosti, prijetne radosti, toda bile so za naju prepovedana..."

"Po postavi katoliške vere, to je res", opomni Darras, ki je sklenil govoriti popolno mirno in kakovit razpravljal o kaki stvari, ki njega popolno nič ne zadeve. "Proničiva to postavo! Ked je jo dal? Ljudje. In drugi ljudje so dali drugo postavo in tako je razporoča dovoljena po načelu zakoniku, kakor skoro pri vseh izobraženih narodov. Zakaj bi morala več veljati prepoved, ki jo eden razglasil, nego dovojni, ki je drug proglaši? Odgovori mi, pa nikar se ne vzmirejaj, vsaj vidiš, da sem jaz bolno mirem in pripravljen twoje nazore proučevati in proumevati. Odgovori!"

"Zakaj da ima cerkevova postava več veljavje?" reče Gabriele. "Pač zato, ker te postave niso izdali ljudje."

"Kdo pa jo je izdal?"

"Bog... Ah, oprosti mi, da te spominjam evangeljskih besed, ki me speko, kadar si jih ponovim. In ponovim si jih vsak dan, vsak uro že več mesecov: "Mož, ki odslovi svojo ženo in vzame drugo, presestite, in vsak žena, ki zapusti moža in vzame drugega, presestite!" Dokaži mi

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in

Canad. * * * * * \$3.00

** pol leta. * * * * * 1.50

** leto za mesto New York * * * * * 4.00

** pol leta za mesto New York * * * * * 2.00

Europa pa vse leto * * * * * 4.50

** " pol leta * * * * * 2.50

** " cez leta * * * * * 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in
izvemsi nedelj in praznik.**"GLAS NARODA"**

("Voice of the People")

issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osovnosti se ne
natisnejo.Dopisi naj se blagovoli pošiljati po
Money Order.Pri spremembni kraju naročnikov
prosim, da se nam tudi prejme
blivatisko naznam, da hitrejš najde
mo naslovnika.Dopisom in pošiljatvam naredite ta na
****"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna. Nekdo je razglasil v listih, da
je našel, kaj provzročuje bitje
sreca. To je stara stvar. Ljubezen
in vino.Italija bi bila že sklenila mir
s Turčijo, pa ne ve, ali bi se po-
gajala z vladom, ali mladoturskim
odborom.Ljudje sovražijo milijonarje,
ali bi radi imeli milijone.Večkratni milijonar John D.
Rockefeller je rekel, da denar
sam ne napravi človeka srečnega.
Gotovo ne. Človek mora tudi
imeti denarja, in sicer prav
mnogo.Mož, ki je nedavno našel v
New Yorku bankovec za \$10 in
ga nesel na policijo, se nahaja
zdaj na opazovalnici, ker dvom-
ijo, da je pri pravi pačnosti.Sufragetke zahtevajo, da se
sprejme v porečno formulo od-
stavek, da morata zakonska spo-
štovati politična prepiranja
drug drugega. Moj Bog, da bi se
le vedno med seboj spoštoval!Knjižnice so pokopališča za
knjige.S kom neki simpatizirajo ha-
rmanske dame, ali z Mladoturki,
ali s Staroturki?V New Yorku so dobi časi.
Kdor kupi dvanaest jaje, dobi
vsaj enega piščanca zastonj.Na Kitajskem so proglašili re-
publiko. Kitajski prestol je že
tako star, da ni več za nobeno ra-
bo in zato ga bodo vrgli med sta-
ro šaro.Turcija ne more živeti in ne
umreti. Miru noče in vojskovati
se ne more.Pravijo, da je številka 7 židov-
ska številka. Zdaj vemo, zakaj je
avstrijska vlada dala ravno se-
dem tisoč dolarjev podpore Av-
strijski dobrodelni družbi.**Najnovejše vesti.**Predsednik Taft je na svojem
potovanju prisel v Chicago, kjer
ostane tri dni. V gorovu, ki ga je
imel v Chieagi, je dejal, da bode
nevraščeno nadaljeval boj proti
trustom.Dr. Flexner, zdravnik na Ro-
ckefellerjevem zdravniškem za-
vodu je objavil, da je našel zdra-
vilo proti otrpujenju tilnika.V hotelu Buckingham na peti
aveniji v New Yorku se je zastru-
bil bogati zasebnik Henrik Meyer,
član tvrdke Passavant & Co.C. W. Stewart, bivši bančni
predsednik v Burnside, Ky., jebil obsojen v sedemletno ječo, ker
je poneveril bančni denar.Včeraj je padel v južnih krajih
Ohio sneg.Včeraj ponoči so vdri roparji
v North Georgia Bank v Daltonu,
Tenn., in razstrelili blagajno. Od-
nesli so samo \$100.**Sramota za Ameriko.**

— — —

Te dni so zopet enega črnca
linčanje. Linčanje se je izvršilo v
Oklahomi. Črnec je bil ustreljen,
ker je neko žensko sunil s hod-
nika. Linčanje v Ameriki je ne-
kaj navadnega in zadnjem ča-
so so bili slučaji linčanja kar na
dnevnem redu. V Coatesville, Pa.,
so začigli črnca, ki je bil ustrelj-
polisticu, na grmadi. Vsi obo-
ženci so bili oproščeni. Oproščen
je bil celo oboženec, ki je pri-
nal, da se je udeležil linčanja.
Njegovo oproščenje je množica
v sodni dvorani hrupno pozdra-
vila in ga v triumfu spremila domov.Istega dne, ko se je zgodilo lin-
čanje v Coatesville, je bil v Du-
rant, Okla., neznani črnec lin-
čan. Njegovo truplo so potem
privezali na dile in linčarji so se
postavili okoli trupla, nakar so
vsi fotografirani. Lokalni list
je prinesel to sliko. List "Plain
Dealer" v Topeki, Kansas, ki je
glasilo črnec, je prosil vse dru-
ge liste črncev, da prinešejo ko-
pijo te slike, da boda svet videl,
kaj se more v napol barbarični
Ameriki vse dogoditi.Pred 14 dnevi je bil blizu
Charlestona v South Carolini lin-
čan črnec, in sicer, kakor piše
list "Charleston Evening Post",
na prijedobljeni in up-to-date na-
čin. Prominentni meščani so gle-
dali prizor iz avtomobilov. Neka-
teri so vzel prste linčanega čr-
na v spomin.Komentar je nepotreben. Sa-
mo se hočemo povediti, da je o-
menjeni list "Plain Dealer" iz-
javil, da je smešenje, kulture,
akto potuje predsednik Taft po-
državah in pridiga o miru med
narodi in državami, medtem ko v
njegovi državi besni ljudje lin-
čajo črnce. Amerikanci kaj radi
pravijo, da to ali ono ni ameri-
čansko, posebno, ako jim ni všeč,
ali linčanje je nekaj specifično
ameriškega, in sicer nekaj, na-
kar Američani ne morejo biti
ponosni. Sramota je za Ameriko
in sramota za človeštvo, ki kaj
takega še dandanes trpi.Pred 14 dnevi je bil blizu
Charlestona v South Carolini lin-
čan črnec, in sicer, kakor piše
list "Charleston Evening Post",
na prijedobljeni in up-to-date na-
čin. Prominentni meščani so gle-
dali prizor iz avtomobilov. Neka-
teri so vzel prste linčanega čr-
na v spomin.Komentar je nepotreben. Sa-
mo se hočemo povediti, da je o-
menjeni list "Plain Dealer" iz-
javil, da je smešenje, kulture,
akto potuje predsednik Taft po-
državah in pridiga o miru med
narodi in državami, medtem ko v
njegovi državi besni ljudje lin-
čajo črnce. Amerikanici kaj radi
pravijo, da to ali ono ni ameri-
čansko, posebno, ako jim ni všeč,
ali linčanje je nekaj specifično
ameriškega, in sicer nekaj, na-
kar Američani ne morejo biti
ponosni. Sramota je za Ameriko
in sramota za človeštvo, ki kaj
takega še dandanes trpi.

Pa brez zamere!

**Look Out! You'd better
take care of Yourself!**Glavobol, bolečine v grlu, v prsi
in straneh, slabe žleze in drugi znaki
prehlade ne bodo imeli nevarnih po-
sledic, če boste rabili**Dr. Richterjev
Pain-Expeller**po predpisih, ki so natisnjeni na
omotu. 25c. in 50c. steklenice.Cuvajte se ponareb in pazite na
sidro in naše ime.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.

Dr. Richterjev Conge. Pitule olajsajo.

(25c. ali 50c.)

tud prepovedana, pa se je le zgudi-
lila.Veja, gspud redahter, k sm šou
od, vajšnvelfa, sm na vogl pr
flečkajenjih kupu tiči lim, pokl
sun ja pa pučas lakin preku paj-
hof, kjer se učasi kaša fajn toll
urajma. K sm pršou tkula na u-
rajnajme na pajnhof, sa biti pa
glih prši idje, k s se utpelal pa
Amerika. Kua mislja, da sm med
nim zagleda. Moja prijatelja Ton-
ček je bla med nim. Na bot sita,
litri stopin na Tonček, pa ja pršana,
kua ona spremila, če gre mož u
Ameriku in tku pot. Ona mi pa
prau, pena auša aušasta, kua se
ti zastopš, jest grem samu v Ameri-
ka, dese ne pa če če dumna utro-
ka ziba. Jest sm zdej ledk pa frej,
kdu pa mory kej zatu. No ja, sm
ji reku, sej mene ně am na gre-
kugia ga ti Špilaš, prou pa se m
so bili večna nevarnost za sred-
zemsko trgovino.Pod turško vladu je bila dež-
ela reparskih ladjan varno zave-
tiči. Pogosto so poselje vmes
krščanske države. Osobito v 17.
stoletju se je začel sistematičen
boj proti morskim roparjem, ki
se drži, da kralj Turci so sledili Turk-
i, de k tku pustis use u štih.Tkula sm ji reku, pa ja pustu u
štih, kua b se s takala babnac k
nim ně sreca še naprej razgrevanje.
Vidja, gspud redahter, pa tu je
tud prepovedan pu boži in člu-
veški pustav, pa se je en zgodil.Kedr bom kaj novga zvedu, ju
hom pa že spuroču, do takrat pa
ustanite zdrav.

Pa brez zamere!

Vaš puklufstan
Zane z Iblane.**Iz tripolitanske pretek-
losti.**Že pred več kot dva tisoč leti
so se bojevali za Tripolitanijo tr-
di boji, ki so bili merodajni za
ves nadaljnji zgodovinski razvoj.
V Tripolitaniji so takrat živel
Punci ali Kartagineci, kakor se
jih je imenovalo po njih mestu
Kartagine, ki je stala tam, kjer
stoji danes Tunis. Kartagineci so
si podjarnili celo severnoafriško
obrežje. Na Špansko in še dalje
so plule njihove trgovske ladje,
del Sicilije jim je bil pokoren in
Maroka in sedaj prihaja vrsta na
Tripolis. Kapitalistične države
isejo novih tržišč za svoje izdel-
ke, novih prizivajališč za svojo
industrijo, novih sažnjev in hlap-
ev. Kapital zahteva, da mu služi
ves svet. Da si olajša delo, pre-
stavlja stare mejnike.Po otvoritvi sueskega prekopa
so dobile severnoafriške dežele
vnovje važnost. Angleži so se po-
lastili Egipta, Francozi Tunisa in
Maroka in sedaj prihaja vrsta na
Tripolis. Kapitalistične države
sej se izbruhnila italijansko-turška
vojna, ki je bila divja in neraziskana
na. Kakor se sedaj italijanska država
hochte razslaviti na jug, tako
je tudi ujena prednica — rimska
republika — sišla na afriško obrežje.
To stremljenje je zadelo ob najhujši odpor Puncem, ki jim je
ekspansivnost rimske republike
šla v živo in pretila ugonorib
samostojnost njihove kolonialne
države.V četrtem stoletju pred Kristusom sta bili samo dve mestni, ki sta se mogla meriti z Rimom: Kartago in Aleksandrija ob Sredozemskem morju, kjer stojata danes mestno Tripolis, je nekaj bi-
lo staro mesto Oca. To mesto in pa Leptis magna in Sabrilla so bila zelo bogata kolonialna afriška mesta. Kralj Massinissa si je z rimske pomočjo ustavil močno kraljestvo, ko so se njegovi potomci hoteli otresti rimske nad-
vlade, so se Rimljani polastili obrežje. V spomin na takratno boje-
stvo, novih prizivajališč za svojo
industrijo, novih sažnjev in hlap-
ev. Kapital zahteva, da mu služi
ves svet. Da si olajša delo, pre-
stavlja stare mejnike.**Drobne novice iz raznih
krajev.****DINAMIT NA
ZELEZNISKEM TIRU.**

Trije vlaki v nevarnosti.

Santa Barbara, Cal., 27. okt.

Blizu Ellwood Station so našli na
zelezniskem tiru Southern Pacific
mrtvi živeli. Kralj Massinissa si je
z rimske pomočjo ustavil močno
kraljestvo, ko so se njegovi potomci
hotelii pri tem mordili. Dinamit je
nežalno eksplodiral. Dinamit je
zadružen na živih polastili. Kralj
Massinissa je izkoristil svoje
zmage tako, kakor je bil močnor
potomci in tako je bil eksplodiral,
ki bila nastala grozna nesreča.

Santa Barbara, Cal., 27. okt.

Na parniku "Celtic" sta prišla
včeraj iz Evrope senator Theodore E. Burton iz Ohio in kongresni
poslanec William B. McKinley iz Illinois, ki sta bila ameriška delegacija za mirovni kongres v Španiji. Ko sta prišla v Španijo, je bila
izbruhnila italijansko-turška vojna
in kongres je bil razpršen.Delavee Mihale Filippo je padel
pri Home Life Insurance Buildingu 28. čevljev globoko v
rov, po katerem opravljajo pe-
bel. Priletel je nekem drugemu
delavevu na hrbet in se je le lahko
telesno poškodoval.Delavee Mihale Filippo je padel
pri Home Life Insurance Buildingu 28. čevljev globoko v
rov, po katerem opravljajo pe-
bel. Priletel je nekem drugemu
delavevu na hrbet in se je le lahko
telesno poškodoval.

Novo glavno mesto Avstralije.

Avstralska vlada je pozvala a-
meriške arhitekte, da se ude-
leže konkurza za napravo načrta
novega glavnega mesta, ki ga mi-
sli "Commonwealth" zgraditi.

Trgovalce z dekleti obsojen.

Filip Solov v New Yorku je bil
obsojen v ječo od 10 do 20 let, ker
je pripeljal iz Pittsburgha 17letno
poslaniči in jih očitali, da so kri-
tev krvoprelitja v državi Morelos.
Zgodovinarji pišejo, da je bilo v
teh krajih okolo 500 škofij. Po

Mali pastir.

—o—

Osetinska legenda.

Ruski spisal L. F. Čerskij.

—o—

I.

Zarko jesensko solnce je plavalo visoko na temnosinjem nebnu in radodarno oblivalo z navpičnimi žarki goske hrble Kavkaza.

Po ozki stezici, ki se je v čudovitih serpentinh vilu po nepravilnih pomolih strmega globokega pobočja, je edro in veselo šel pastirček Beso s čredo črnih, belih in temnočrtečih koz. Bil je črnočrni, silno zagorel deček okoli dvanajstih let, močan in prebirans, pravi sin veličastnih, druga druge so naslanjajočih gor, ki so ga obdajale od vseh strani.

Bil je najmlajši v družini in prejšnji večer so mu starejši zapovedali zjutraj oditi v gore koz past. Neposlušen jim ni mogel biti in zato je vstal zarana, se umil, oblek, vzel s seboj v vreči nekoliko svežih gibanje, ki mu jih je še prejšnji večer pripravila skrbna mati, košček sira, ter jo mahnil po znani poti, ki se je pričela tih sela ter se vedno više in više vila v gore. V gibnosti se je skušal s kosami, skakal preko prepadow ter včasih splezal celo na skoro čisto navpične stene. Slaba volja, s katero je odšel od doma, ga je skorje popolnoma minila. Izbil je svoje gore in radostno mu je bilo pri sreču, ko je skakal in se plazil po pečinah, veselo mu je bilo prepevati zvonke pesmi, katerim je mirno odgovarjal gorski jek.

On ni čutil utrujenosti in tudi ne znoja, tembolj, ker je bilo na tej visocini, na katero je sedaj dospel s svojo čredo, mnogo hladnej, nego dol pod vznosnjem gor. Česti, prozorni zrak je vzbujal njegovo veselost; zdaj inzdaj je z daljnih snežnih vrhov, ki niso nikdar odložili svoje ledene praznične oblike, zavelo z mehko svežostjo. Nad stezo, po kateri je šel Beso, je med sočno travo žarko rdečel purpurni poljski mak, na gibkih bilkah so se zibali beli in rumeni zvončki in prijetno so duhete pisane gorske cvetke. Više je vsa obrazgana od jutranje rose razpenjala dobroletovna po grmovih rdečih grozde, a v senečkih listov se je koketno skrivala krasna mušnica. Se više so ponosno pošumevale s krepikmi vejam in gestim listjem platan in bori in nad njimi je kot ozka, lazurna ploskev ležalo globo, sinjemodro nebo.

Steza, po kateri je stopal Beso, se je obrnila v globoko soteko, spustila se k potoku, zvijala se po debelem kamenju in pripejala dečka v čisto neznan kraj med divjimi in golimi grmadami, ovinčanimi že ne več z gozdom, temveč z zobčastimi vrhovi.

Približal se je večer. Ker Beso ni še nicesar jedel od jutra, je začutil glad in se sklenil oddahniti. Sedel je k zvonkemu potoku, ki je veselo žubrel med kamnjem, napil se njegove hladne vode, sklejal malo čredo okrog sebe in si marljivo pričel tolaziti glad, pri tem pa si je zamakal grizljave z vodo.

Ko se je najdel in oddahnil, je postal še bolj vesel in dobre volje. S posebno zadovoljnostjo je pogledal na svoje noge, obute v popolnoma nove kalabane (mehko obuvalo, narejeno iz cellega kosa stojene kože), ki mu jih je pred kratkim podaril očka. Dolgo se je radoval deček krasnih kalabanov, nato pa je vzpel od njih pogled dalj in više ter začel razgledovati široko sliko grizljavih ga gor.

A medtem se je naglo bližala noč. Celo nebo se je iskrilo in blestelo žarkih zvezd. Kot bleda, v neizkönosten razlitu preproga, se je vleka rimska cesta in z blestečim, trepetajočim ognjem so gorele tri zvezde — Orijonov pas. Naokrog je bilo vse tiho. Le od časa do časa je zavaloval lahen veterček, božal lice dečkovo z nežnim laskanjem in komaj slišno je blizu žuboren potoček. Koze so mirno spale. Tudi Beso je krepko zasmival.

II.

Prvi solnčni žarki so, pekoče poljubovaje Besova lica in vrat, zbulili dečka iz sladkega spanja. V čistem gorskem zraku mine zapanost naglo. Beso se je veselo dvignil s samotnega ležišča, ozrl se na vse strani in ko je zagledal svoje koze, ki so odšle že daleč naprej, je hitel po drobni, viju-gasti stezi, ki se je vedno bolj zogla. Sel je dolgo in vedno bližje

se je blesketala pred njim ledena čepica Eljbrusa, toda koze so bile že daleč. Beso se je ozrl. Šele sedaj je spoznal, da je zablodil v popolnoma neznanom okolico. Iz in mi podaj konec te verige, ki vse strani so se kakor velikani na straži dvigale v neprodorni steni skale, silne pečine, globeke soteske. Deček je dobro poznal svoje gore, a tu ga ni bilo še nikoli. Postalo ga je groza.

"Kam sem zablodil?" mu je sprejetelo po glavi. "Kako najdem pot domov?"

Beso je obstal in začel prishukovati. Globoka tišina je kraljevala v gorah. Toda glej, neki eduni sum, nato lahen šepet se je dotaknil njegovega sluha. Zatrepetal je in se podal naprej. Minuta je prešla v mučnem pričakanju; naenkrat je odločno zašlišal presunljiv krik, težko človeško stokanje, zopet in zopet iznova...

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Glej, tu je skala, a v nej globoka razpoka. Tam je temno kakov, ki je razpadnil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pečin, da ne bi zdrsnil v prepad.

Beso je bil blag deček. Pominil je, da je to brkone kak človek, ki je zablodil v gorah, zgrebil pravo stopinjo in strmoglavl z visočine ter stoka. Pristiskoval je in se je prepričal, da ječanje prihaja iz sosedne skale. Nato je brz pohitel na pomoč ter se previdno izgobil pe

INTELIGENCA V MUZEJU.

"Zakaj pa kaže ta ženska vedno tja, kjer ni nicesar videti!"

Lahko mogoče.

Nevesta (bere zaročencevo pismo): Ljuba golobičica, malo miška, žvrgoleč lastavica, svitki kerček, kodrasto jaguje, nežna grlicia Zdi se mi, da prepisuje moj ženin svoja ljubavna pišma iz naravoslovne knjige!

Radovednost.

A. (domačemu učitelju): "Če pravite mojemu sinu, da je tele, bi rad vedel, kaj sem jaz!"

Mera višine.

"Kaj — gospod Trebušnik, vi tudi hribolazite?"

"Pa še kako! Danes sem bil v taki višini, kjer stane pivo štirikrat toliko, kakor spodaj!"

Zarekla se je.

On: "Gospodičina, danes ste slajša, kakor najslajši grozd."

Ona: "Res? Kakšen bo šele mošt!"

Moderno.

A.: "Kako vendar živi mlada pisateljska zakonska dvojica?"

B.: "O, kako lepo. En dan kuha ona in on pisari, drugi dan pa kuha on in ona pisari."

Nekaj pametnega.

Hribolazec: "Ti, mali, ali je v tej vasi kaka gostilna?"

Deček: "Seveda!"

Hribolazec: "Ali je dobiti tam kaj pametnega?"

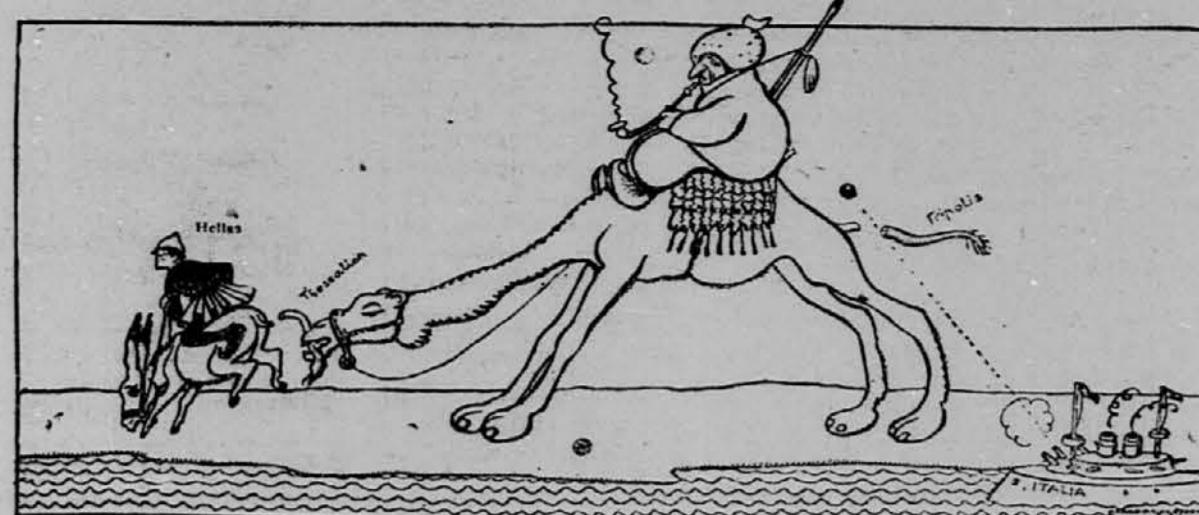
Deček: "I seveda — saj imam učitelja!"

PRAKT IČNO.

Oče: "Če hoček biti že na vsak način špecialist, postani raje robozdravnik kakor špecialist za učesne bolezni. Človek ima vendar samo dva učesa, zob pa 32!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Korist lovske laži.

Mlada gospa: — Taki so ti moški. Pred ženitvijo mi je vedno govoril, da je pripravljen umreti zame, in zdaj niti neče tega jesti, kar samakuham!"

Vzdih.

— Je li res, da je sodišče nadgozdarja, v zadavi lovske tatvine, vključno njegovemu pripoznanju vendarle oprostilo?

— Gotovo, ker mu njegovih izjav ni nihče — verjet!

KRITIKA.

"Oh, gospod profesor, ali ni to krasna pesem, katero poje moja hčer?"

"Da, pač, pesem mora biti zelo lepa!"

Pomenljiv pojav.

"Bojim se, kako se bojim, da me moj mož ne ljubi več tako, kot pred desetimi leti."

"Kako to?"

"Prej mi je vedno, ko je prihajal domov, primašal evetlice, a zdaj mi primaša jestivine, katere ima on najraješ!"

Mali pesimist.

Mat: "Torej, Pepček, kaj si želiš za Miklavža?"

Pepček: "Oh, mama, jaz bi takoj strašno rad imel drsalke, toda že naprej vem, da bom dobil zopet kako — malo sestrico!"

Trpko.

Prijatelj: "Torej, sta srečna!"

Mlad soprog: "Da — saj imava toliko stvari za v zastavnico!"

Pomenljiv dvom.

Pesnik: "Pesnikovanje me po polnoma preživlja!"

Znance: "Tako. — Toda dovolite mi vprašanje: Znate li tako dobro pesnikovati, ali — stradati?"

Šaljivi stric.

Prvi dijak: "Živijo, stric mi je poslal bankovec za sto kron!"

Drugi dijak: "Kaj pa ti je pisal?"

Prvi dijak: "Nič drugega kot na kuverti je stalo: Varuj pred vlažnostjo!"

LOGIKO OGROŽENEGA.

Soprog v skrbeh.

A.: "Zakaj si pa tako žalosten? Ali si že dobil kako poročilo o roparjih tvoje soproge?"

B.: "Ravno so mi pisali, da mi posljejo ženo nazaj, ako jim v osmih dneh ne pošljem tisoč dolarjev! — Kje naj dobim tako hitro toliko denarja?"

Dandanes.

Prvi: "Ne vem, kaj je to; tako praznoto čutim v sebi!"

Drnki: "No, no, saj si bil še včeraj tako poln!"

Vzdihljaj.

Hribolazec pri pogledu iz doline na vrhove gor: "Toliko vrhov in san, dve nogi, ko jih imam vendar vsak navaden hrošč š e s t .

Med džaki.

Po ovinkih.

Dijak: "Ne vem, kaj je to, da sem od prvega do zadnjega vedno v hipni denarni zadregi!"

Tolažba.

Reven slikar (vlomilec): "Tolažite se z menoj; tudi jaz sem doživel že marsikatero razočaranje."

Iz slike dvorane.

Sodnik: "Govorite resnic! Je li vaša žena vedela, da ste odšli vloniti v blagajno?"

Postopac: "Ne, gospod sodnik. O svoji obrti nisem omenil svoji ženi nikdar nič."

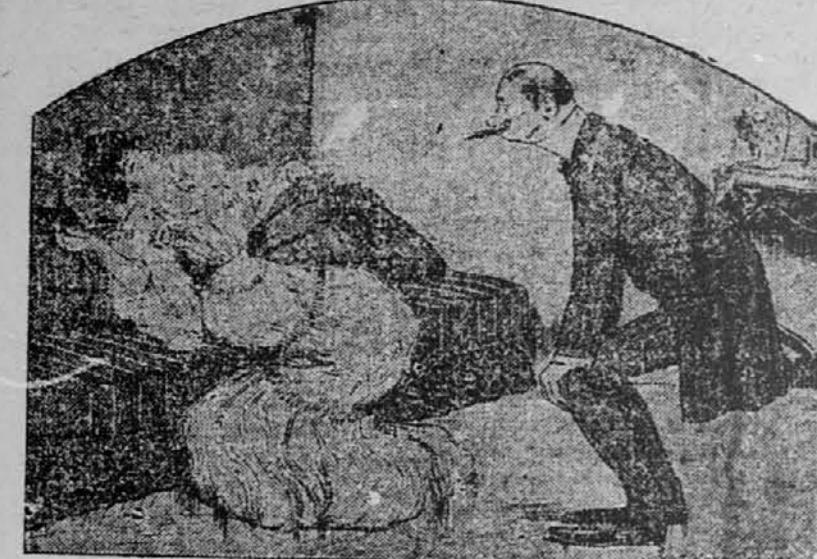
DOBRODUŠNI LJUDJE.

"Vedno, kadar pride bogati stric na obisk, mu postrežete z ribami. Gotovo jih je najraješ!"

"To ravno ne, ampak lahko se zgodi, da se zadusi s kako koščico."

ZAGOVORILA SE JE.

Mlad soprog (ko pada njegova žena v nezavest, pojuglasno predse): "Hm... ali je sedaj zares omedela, ker ji nočem kupiti nove oblike!"

Ona: "Seveda, tepee neumni!"

V jezi.

"Prav nič mi nimate zapovedati, razumete! Strelo, saj venlar niste moja žena!"

Potep naletel na potepa.

Na samotnem kraju naleti neči klatež na navidez imenitnega gospoda.

Gospod se na videz strašno utrasi ter ječja:

"Ojo! Bom, bom dal... vse... Oj, moja žena, moji otroci! Pa prosim... prosim... da mi bedo doma verjeli, da sem bil v resnici napaden... prosim, ustrelite mi tukaj na desni skozi frak."

Ropar ustrel.

"Prosim... da bodo bolj verjeli, še tukaj na levi."

Ropar ustreli vdrgnici.

"Pa prosim, še tukaj skozi klobuk."

Ropar ustreli vtrtič.

"Da bodo pa še bolj verjeli... oj joj... oj joj... ustrelite še tukaj skozi robec."

"A kaj?" zareči ropar, "debar sem, saj nimam več krogle v samokresu!"

"A takoo!"

Tavh! In že je ležal ropar na tleh. S pestjo ga je "gospod" pobil.

"Jaz sem sam klatež, pa ti si v svoji stroki prokleto neumni", ga podvabi "gospod" in podala sta si roke in se ložila v miru.

PRESEN ECENJE.

Soprog (s svojo ženo na izprehodu, vidi v mali razdalji kuharico v obliki svoje žene, in njenega oboževalca v svoji obliki): "O, poglej no, tu prihaja v a l!"

IZ IZKUSNJE.

"Povem vam, vsi ljudje, s katerimi sem prišel še kedaj skupaj, so bili omejenega duha. Le nekaj inteligentov sem mnenil. Navzoči so seveda izključeni!"

Katol. Jednota.

Ukorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 521 Center St. Braddock, Pa.
 Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 82.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
 Fonotni tajnik: MIHAEL MIRAVINEC, Omaha Neb., 1224 So. 15th St.
 Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
 Šeupnik: FRANK MEDORI, So., Chicago, Ill., 522 Ewing Ave.

VRHNOVNI ZDRAVNIK:

DR. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 800 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 582.
 MIHAEL KLOUPCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
 PETER S. EBAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, Burdine, Pa., Box 182.
 FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
 MARTIN KOČHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Jednotno glosilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.
 Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavno blagajnika Jednote.

Sv. Marija Zvezda št. 32 v Black Diamond, Wash.

Dne 16. oktobra 1911.

Umrl:

Jos. Prime roj. 1271. cert. št. 697 roj. 1886, cert. št. 14582, zavar. za \$1000, razr. 5. — Frank Grosch, roj. 1886, cert. št. 14583, zavar. za \$1000, razr. 2. — Martin Miloš, roj. 1867, cert. št. 14584, zavar. za \$1000, razr. 6. — John Kovačič, roj. 1886, cert. št. 14585, zavar. za \$1000, razr. 2. — Tomaž Mernik, roj. 1890, cert. št. 14586, zavar. za \$1000, razr. 2. — Erjica Ratkovič, roj. 1880, cert. št. 14587, zavar. za \$1000, razr. 2. — Jos. Pavelka, roj. 1872, cert. št. 14588, zavar. za \$1000, razr. 5. — Marko Sobar, roj. 1867, cert. št. 14589, zavar. za \$1000, razr. 6.

Geo. L. Brozich, glavni tajnik.

Izpred sodišča v Ljubljani.

Vojska iz Tomačevega.

Hija Urbana Čemažarjeva sedaj priznjenega Blaža Srakarja in Japeljevem v Tomačevecu sta si že več let nasproti. Ti ljudje se vedno prepriajo in vsaka malenkost jih zadostuje, da se zmerajo na vse pretege in si očitajo najbolj laskave priimek, katerih se tudi pri nas ne manjka. So pa vse enaki, eni kot drugi, moški kot ženske in stari kot mladi. Vsak hoč prekositi drugega, kakor je nasprotniki "fest" povedal. In pobaha se pozneje srbo-jezična ženica znagovalo: Jes, to sem jo zdevova, to? Fest sem ji povedoval, ti!!! Vse sem ji rekla, samo človek ne, saj je res ta! — V navado pa je prišlo sedaj, da zaključuje debate te vrste nadavno sodišče. Tožijo se vsi vprek in navadno odidejo od foruma pravice tudi vsi poparjeni, vsak s svojim blagoslovom, ki jim olajša občutno njihove žage in jih seznanji s celico, postom in trdu ležiščem. Pa tudi v tise si radi skočijo ženske, ki imajo tako bogabojce lastnosti. To je šele križ. Najprvo velika koraja, tej sledi vojni vik ter krik in temu jok ter skripanje z zobni. Vsaka je dobila nekaj in žalostno tarna revica, da jo vse boli in kaže kot corpus delicti izplijene lase in prazne luknje odbitih ali odkrivenih v celjusti. To pa nadavno preprije se poostri. Vsaka toži mož ali ocetu kot tepon ostrom svoje bolečine. Ti so radi te ga globoko učlanjeni in začeno se prepriati zopet možakriji. Že vsa pa že ne bo naše tepev! — Tak dolgo se je tokuhalo, da je bilo zrelo za sodišče. Napolnila se je sodna dvorana z otožnjenimi in tožniki. Bilo jih ni nič manj kot 8 brez zastopnikov in prič. Glavni povod končne bitke pred sodiščem pa je bil ta, da je Srakar ocital Japeljevem, da so mu požrti bolniščino, ker so ga ovadili nadzorniku bolniške blagajne, da on ni bolan in da ga ni niti dobitna, dusi se je javil bolinoga in zahteva bolniščino. In radi tega se je izčimilo nebroj tožb in prič. Sodnik in zastopnik so oponozarjali še pred obravnavo, da naj se pobotajo in sklenijo, če že ne mir, vsaj premir. Toda naletelo so od začetka na hud obojestranski odpor. Ko je uvidel sodnik, da je vsko prigovarjanje brezuspešno, je začel razpravljati. Se so bili bojevni budili. Toda ko so med obravnavo uvideli, da so končno le vsi krivi, so začeli spremnijati obraze. Na posnovni poziv sodnika, da je še čas

zagovor tudi deček in sodnik ni našel v Moharjevem ravnjanju nikake krvide, posebno še, ker je bil konj znaten kot jako dobra in mirna žival. Pri fantu je komstatiral sodni zdravnik težko telesno poškodbo, čeljust ima še sedaj razbito in fantu se pozna bolezna na celjem obnašanju. Odškodnine fant ne zahteva in prizna sam, da ne zadene Moharja nikaka krivida.

Mlad ubijalec.

V nedeljo dne 16. mal. travna t. l. je popiral 30letni posestnik Janez Mezeg iz Kermie v družbi Pavla Petermele, 18letnega posestnika iz Lajš v gostilni Luke Mezeg v Robidinci. Janez Mezeg izpove, da je izplil samo pol litra vina, ko je pa od nekega drugega izplil še kozarce vina, je postal zmešan. V tem stanu je nagajal Mezeg Petermu, ga zunirjal in ko je ta jedel želodec, ga je tresel za vrat. Nato je postal Mezeg miren ter sta si nasprotnika celo podala roke. Pred hišo je pa, začel Mezeg zopet sitmariti in je celo strgal Petermu ovratnico. Mezeg je bil takoj pripravljen škodo poravnati ter je dal Petermu zato 1 kroho. Ko je slednji menjaval denar, ga je Mezeg udaril po roki, da je drobilo odletel po tleh. Vsesled tega je Petermu vrgel ob tla in brenil z nogo v stegno. Od sedaj pa ni Mezeg več zabavljal, marveč se je pobral ter se dal od krémara proč peljati. Komaj pa da ga je krémar zapustil, prilepel je kakih 30 korakov za Mezgom Petermu, oborožen s polenom. Mezeg mu je še začkal, da ne udariti, in ta ga je že udaril s polenom po desni strani glave s tako silo, da se je hipoma zgrudil ter nezavestno bležal. Privedli so ga nazaj v gostilno ter ga posadili k peči. Zavest se mu je proti jutru vrnila in je šel še sam četr ure hoda po domov, kamor je okoli 3. ure zjutraj prišel. Od tega časa ni prestolil več hišnega praga, trpel je silne bolečine, h koncu se mu je jelo bleсти, dne 10. velikega travna je pa umrl. Raztelesenje je dognalo, da je obdolžence Mezga deloma zdrobil senčno kost in so segale razpoke do dna lobanje. Zastrupila se mu je kri, v notranjih delih glave nastalo gnojno vnetje možganskih open, vsled telesne poskodbe. Aina Blaž in Neža Čemažar sta bile načure zatožene, da sta Reziko Japelj s kamni tolkle. Priče so dograle, da so se ženske res spopadle, toda nobeden ni potrdil, da bi bil videl, da sta tolki obdolženki Japlejev s kamni. Priznali ste ti da le udarec z golo roko, oziroma sta Japlejevi zaprli le usta, ker jih je ta baje tako zmerjala, da je le že preveč žililo njuna ušesa in sta instinktivno naravnost ustavile vir umazane plohe. Ker pa tak dejanje ne tvori prestopku zoper telesno poskodbo, je sodnik tudi te dve oprostil. In cela vojska se je dvignila in kremlj proti domu. Če so prišli še prijatelji do doma, se pa ne ve.

"Slovenec" obojen.

Zopet bode napravili "Slovenec" blagajnik kisel obraz, ko bo moral plačati najnowoježo kaznen. Stvar je bila tale: Anton Pongratz je poslal "Slovenec" nekaj popravek. "Slovenec" pa ga je priobčil z opomnjami in novimi trditvami, ki so provzročile nov popravek. "Slovenec" pa tega popravka dejanskih trditve in hotel priobčiti. Zaradi tega je Pongratz vložil proti "Slovenecu" zahteva za tožbo, o kateri se je sedaj razpravljalo. Štefe je bil obsojen na 40 krov globe, oziroma dva dni zapora, dalje mora plačati sodne stroške in priobčiti popravek v 24 urah, sicer se izdajanje "Slovenca" oblastveno ustavi.

Nesreča.

Brata, 12letnega Antonja in 13letnega Fran Šink sta gnala v Velikem Rašnu na vaško napajališče do mačo govedo. Za njima je prignal enega konja in kravo gostilnica Matija Mohar. Moharju je krava nagnala in ni hotela pit. Posril je 12letnega Tončka, da naj mu pomaga in prime konja toliko časa, da spravi v vodo kravo. Franti je prignal konja, ki je že stal v vodi in pil. Ko konja izpusti, skoči na pokonec ter ga udari z zadnjim kopitom tako silno v obraz, da je fant obležal nezavesten. Mohar je dečka hitro nesel v vodo in ga močil toliko časa, da ga je osvetil. Udarere je razbil fantu spodno čeljust. Poslali so ga v bolničko, kjer je ostal čez 14 dni. Pri obravnavi potrdi ta

BOGATI ZAKLADI.

Ljudje pripovedujejo, da so bili v starih časih zakladi ali šaci v zemlji. Ti so na gotove čase goreli in ljudje so jih hodili kopati in morna žival. Pri fantu je komstatiral sodni zdravnik težko telesno poškodbo, čeljust ima še sedaj razbito in fantu se pozna bolezna na celjem obnašanju. Odškodnine fant ne zahteva in prizna sam, da ne zadene Moharja nikaka krivida.

Kje pa so bili vodeni vprašali. Če želite poizvedeti, vprašajte Kržemladi Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill., pa vam jih bodo pokazali. Ležijo načure v zemlji, katero prodajamo. To zemljo so si kupali v zadnjem času slediči naši rojaki: George Knaus, Mary Knaus in John Repov, vsi trije iz Livingstona, Ill. Nadalje: Louis Fon, Joe Mervar, Frank Mervar, Filip Bajt, Frank Tamš in Frank Konečnik, vsi iz Indianapolsa, Ind. Nadalje: Joe Birša in Martin Ausin iz Pittsburgha, Pa., Anton Habjan iz Hickman, Pa., in Dominik Peštutnik iz Moon Runa, Pa. Ti so si ogledali sami zemljo in jo tudi kupili vsak po 40 akrov.

Danes je še vsak kupil načure zemljo, kdo jo je videl. Prodaja se od 16 do 20 dolarjev za akre: plača se sto dolarjev, takoj, ostalo se pa odplačuje na mesec po deset dolarjev, dokler ni vse izplačano. Vožnjo plačamo vsakemu, kdo kupi najmanj 40 akrov. Sveta ne prodamo drugače, ka kor da ga vsak sam vidi.

Bogati zakladi leži v naši zemlji, ki so vsakega, kdo ima pridne roke in resno voljo postati kdaj samostojen. Ne odlasač, ker sedaj vam nudimo svet pod pogojem in za ceno, kot ga ne boste kupili nikdar več. Se je čas, pridite in poglejte, preprljajte se in videli boste, kje so zakladi za vas. Kadarkap zapade smeg, prenehamo s prodajo. Zato pa ne čakajte in ne premisljajte, ampak kar pišite, kdaj prideš v Chicago, pa vas počakamo in gremo skupno na naš svet v Wexford County, država Michigan.

NA PRODAJ JE

fina štirivrstna, še popolnoma nepokvarjena.

HARMONIKA

franceško-nemškega sistema s premenljivimi akordi, za koncerte ali orkestra. Delo fino, glasovi dvojni na aluminiju; trpežno delo, posebno za dolgo rabo; glasovi G, C, F, B, kontra in Moll bassovi. Katerega prijatelja godbe zanimi, naj se obrne pismeno na tvrdko:

Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York City.
(26-31-10)

Iščem svojega brata JANEZA MOŽINO. Doma je iz Topoleja pri Ilirske Bistrici na Notranjskem. Pred dvema letoma se je nahajjal v Trinidad, Col. Prosim cenjenje rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj mi ga javi, za kar mu budem zelo hvaljen. — Joseph Možina, 432 Penn Ave., Sheboygan, Wis. (26-30-10)

POZOR!

Ljubezen in mačevanje, 102 zvezka \$5.00.

Cigantska sirota 100 zv. \$5.00.

Strah na Sokolovem 100 zv. \$5.00.

Grofica beracica \$4.00.

Beračeve skravnosti \$6.00.

Tisoč in ena noč \$6.00.

To so izvanredno nizke cene; poština uračunjena. Naročila z denarjem poslužite na:

GLAS NARODA,
22 Cortlandt St., New York City.

NAZNANILO.

Rojakom Slovenscem in Hrvatom ter potujejo žežil Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP SCHARABON-A.,
15 W. Michigan St., Duluth, Minn.,
ter ima svoj

SALOON

Prav bliži kolodvor. Vsak rojak je pri njemu najboljši postrežen.

Zastopa nas v vseh poslih. Toraj zelite, da se ne vseste na him lajkvin besedam nizvrednež, katerih

Duluthu ne manj.

VAŽNO ZA VSAKEGA

SLOVENCA!

Vsač potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obiše

PEVI SLOVENSKO-HRVATSKI

HOTEL

AUGUST BACH,

145 Washington St., New York
Corner Cedar St.

Glede cene za parobrodne listke in vsa druga pojasnila obrnite se na:

FRANK SAKSER

22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pot k
zdravlju,
moči in
kreposti.

ZASTONJ
MOŽEM

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ
Vsaka Knjižica je Vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoč mož je že zadobilo perfektno zdravlje, moč in krepost s pomočjo te knjižice. Zaloga znanih je: vsebuje ravno tiste stvari, kateri bi moral znati vsak mož, mlad ali star, ozemljen ali samec, bogat ali reven. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotin dolarjev.

To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta in leta zdravil specijalno samo moške spolne bolezni. Zdravil je več kot 25.000 mož. Pomislite kaj toliko izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter uživati življenja; žilah; ako hočete hitro in korenito ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen mož; ako hočete močno telo, jasno misel in trajno zdravje, pišite še danes po to dragoceno knjižico.

Kupon za Brezplačno Knjižico.
Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno.
DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje: Jaz trpmi vsele bolezni, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za može, poštne prostote.

Ime.....

Ulica in štev. ali

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns., s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIK:

Predsednik: MIHAEL BOVANČEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh,
Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ALOIZIJ BAV DEK, Box 1, Dunlap, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK RANTOLJ, I. nadzornik, 913 Wooster Ave, Barberville, Ohio.
ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 523 Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAC, III. nadzornik, Box 1669 E. 23rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSIP SVORODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1, Box 122 Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, Box 315, Claridge, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 324, Primero, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena družina, oziroma njih uradniki, so uljudno prošeni, pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikogar drugrega, vse dopise pa na glavnega tajnika. V slučaju, da opazijo družinski tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerisbo v poročilih glavnega tajnika kakršno ponanjanjivosti, naj to nemudoma napomiti na urad glavnega tajnika, da se v prihodnosti popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

Potni roman. Spisal Karol May. — Poslovenil za "Gl. Naroda" B. P. Lakner.

TRETJA KNJIGA.

(Dalje.)

Ko se je to zgodilo, je zapovedal:
"Hamerdull jin vzame orožje izza pasov!"

Tudi so se zgodilo; nato je zapovedal Apač:

"Vsedite se ob zidu drug državen drugega! Roke smete dati dolj, toda, kdor vstanje, dobi kroglio!"

Sedaj sem porinil Apanča v Holbersa, ki sta mi stala na poti, v stran, in stopil naprej. Tu je zadonel vzklik strahu:

"Vsi ludici! Old Shatterhand!"

Bil je Spence. Pri materi Thieku me ni poznal, včeraj pa, ko je strejčil name, je povedal svojim tovaršem moje ime; sedaj me je zopet spoznal. Kje ga je izvedel? To vprašanje je bilo postransko; glavna stvar je bil mož sam.

Rekel sem mu s stroginim glasom:

"Da, mrtvi vstajajo. Slabo ste merili."

"Meril — — — Jaz — — —" je vprašal.

"Ne skušajte tajiti; vse vam nič ne pomaga! Ali se še domislite, s katerimi besedami ste se poslovili od mene pri materi Thieku v Jefferson City?"

"Tega — — ne — — vem — — — več," je zecjal.

"Potem vam hočem priti na pomoč. Rekli ste: 'Na svjedenje! Toda takrat dvigneš ti roki kvišku, pes!' Danes je svjedenje; tod kdo drži roke kvišku, vi ali jaz?"

Dogovoril ni, ampak nemo strmel predse. Njegov obraz je bil podoben onemu pretepenega psa.

"Danés obračunamo seveda čisto drugače, kakor takrat, ko vam razun zapitka in razbitega kozarec ni bilo treba poravnati nič druga," sem nadaljeval. "Ranili ste me; to zahteva krv."

"Jaz nisem strejal na vas," je zatrdaval.

Sedaj sem potegnil samokres, nameril manj in mu zagrozil:

"Tako priznajte! Če se zlažete še enkrat, strejam. Ali ste bili vi?"

"Ne — — da — — ne — — — da, da, da, da, da!" je kričal vedno bolj prestrašen, ko sem mu pritisnil cev na senea.

"Više zavratno ravnanje je stalo enega vaših tovaršev življenje. Ščim pa poplačate rano, katero se vam imam zahvaliti?"

"Pobotana sva!" je odgovoril trmasto.

"Kako to?"

"Razstrelili ste mi roko!"

Dvignil je obvezano desno roko.

"Kdo je tega kriv?"

"Vi! Kdo drugi neki?"

"Hotel ste streličati name, pa sem vas prehitel; tako je bilo. Nahaj sem se v silobramu. Kdo in kaj vas je pa včeraj prisilil k strelu?"

Molčal je.

"Kje je general?"

Douglasa namreč ni bilo v sobi; zato sem vprašal še enkrat.

"Tega ne vem," je odgovoril.

"Morate vedeti!"

"Nič ne rekel, ko je odšel?"

"Torej je zunaj?"

"Da."

"Kdaj je odšel?"

"Malo prej, predno ste prišli."

"Lopov, dobro veste, kam je šel! Ker pa tajite, ne zasluzite druga, kakor kroglio v glavo!"

Zopet je videl samokres namerjen nase. Tako surovi, nasilni ljudje navadno niso pogumni. Lahko bi si mislil, da ne bōdem strejal, zato taji; toda strahopetnost ga je prisilita do priznanja:

"Hotel je slediti kovačevemu sinu."

"Zakaj?"

"Ker je mislil, da je šel po pomoč."

"Torej ni odšel malo prej, predno smo prišli mi?"

"Ne."

"Kdaj pa?"

"Takoj, ko je odšel boy."

"Peš?"

"Ne; zajezdil je svojega konja, ker je tudi deček jezdil."

"V kateri smeri se je odstranil?"

"Na to nismo pazili."

"Well; stvar se kmalu pojasi, mislim."

Odšel sem pred hišo, da podišu Treskova za slučaj, ako bi se vrnil 'general'. Zraven njega je stal kovačev sin, ki iz previdnosti ni šel notri. Od leve se je bližala neka dekleca. Pokazal sem nanjo in vprašal dečka:

"Kdo te?"

"Moja sestra."

"Ki se je skrila pred postopči?"

"Da."

"Stavti ji imam nekaj vprašanj."

Ko je prišla bližje, ji je rekel brat, da se ji sedaj, ko smo mi tu, ni treba več batiti; nato sem jo povprašal:

"Kje ste pa tičali, Miss?"

"Tam v gozdu," je odgovorila.

"Ves čas?"

"Ne."

"Kje pa?"

"Videla sem odjezditi svojega brata in sem hotela za njim. Tu je prišel mož, katerega so imenovali general, iz hiše, in poiskal svojega konja. Ko je zasedel, me je videl in jezdil proti meni. Bežala sem nazaj; toda dohitel me je, ravno, ko sem prišla do gozda."

"In potem?" sem vprašal, ker je obmolknila.

"Potem so prišli jezdec ihihi."

"Ti smo bili mi. Ali nas je videl?"

"Da. Zejo se je prestrašil in grdo zaklel."

"Ali nas je mogoce spoznal?"

"Zdi se mi, da."

"Ali je imenoval v svojem presenečenju kako ali več imen?"

"Da. Mislim, da je govoril o nekem Old Shatterhandu, in Win-

netonu."

"Torej nas je res spoznal. To je neprijetno! Kaj je storil potem?"

"Odjezdil je."

"Ne da bi se kaj govoril?"

"Se neko naročilo mi je dal?"

"Na koga?"

"Na Old Shatterhanda."

"To sem jaz. Kaj mi naj poveste?"

"To je — — to je — — najbrže bi vas razčililo, sir."

"Ne, nikakor ne. Prosim vas, da mi poveste vsako besedo!"

"Imenoval vas je največjega falota na vsem svetu; prav nič da nima proti temu, ali obesite njegove spremjevalec, ali jih usmrnite na drug način, z vami pa da bode že obračunal."

"Ali je to vse?"

"Drugega ni nič reklo. Toda da vas je imenoval tako velikega falota, sem se vas bala, in če ne bi videla, da je stal moj brat toliko casa mirno pred vami, ne da bi se mu zgodilo kaj hudega, ne bi prišla."

"Bodite brez skrbi; nikdo ne bo bude nadlegoval."

Sej sem zopet v sobo in sin mi je sledil.

"No, ali veste, kje je general?" mi je zaklical Toby Spencer na proti?"

"Da," sem odgovoril.

"Kje?"

"Ušel je?"

"Ah! Ali res?" je vprašal z veselim glasom.

"Da. Nisem tak, kakor vi: takoj prvič govorim resnico."

"Hvala bogu; tako ga nikdar ne dobite."

"Če danes ne, pa tem sigurneje pozneje. Vas pa imam."

"Pshaw! Radi nas boste izpustili!"

"Zakaj?"

(Dalej prihodnjic.)

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te-
zivarske smotke — patentovana zdra-
vila.

PRODAJA vožnističke vseh prekomor-
skih črt.

POŠILJAVA denar v star kraj zanesljive
in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spada-
joča dela.

JAKOB VAHICIC,
CLEVELAND O.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Severov življenski balzam

je izdelan iz najčistejših in najboljših zdravilnih primesi in je priporočati kot dragoceno zdravilo, kadar so opaziti

sledeci znaki

ali

sledeca obolenja:

OMOTIČNOST,
MEDLA GLAVOBOL,
SLABOST OD ŽELODCA,
NEČIST JEZIK,
GOREČICA,
SPLOŠNA OSLABELOST.

NEPREBAVNOST,
ZLOČNICA,
KISLOST ŽELODCA,
ŽOLTICA,
OTRPLOST JETER,
ZAPEKA.

Cena 75c.

je priporočati kot pripravno, varno in izdatno lajšalo za

REVMATIČNE BOLEČINE,
BOL V HRBTU,
BOL V BOKU ALI PRSIH,
OTEKANJE,
KRKE,
NEVRALGIJO.

VNETJE,
IZVINJENJE,
OPRASKE,
ODREGE,
OKORELOST IN
HROMOST.

Cena 50c. za steklenico.

PREPOZNO!

Zabreklost pod očmi, otekli noge, ožoltela koža, bolečine v hrbtu in čez obist, težavo pri puščanju vode, temna, dimasta barva iste ali tvorba usedline — to so navadno znaki ali predhodniki resne obistne ali mehrune neprilik.

Popolna onemoglost sledi, ako se obolenje ne zdravi skrbno in hitro s pomoko.

Severovega zdravila za obisti in jetra

Kupite steklenico danes! Predno se neprilika zagnedzi. Ne odlašajte do drugega tedna! Utegne biti prepozno! Ravnajte se po nav